

Samling af Afgørelser

RET TEN FOR EU-PERSONALESAGERS DOM
(enedommer)
18. december 2015

Sag F-104/13

Carlo De Nicola
mod
Den Europæiske Investeringsbank (EIB)

»Personalesag — ansatte ved EIB — psykisk chikane — undersøgelsesprocedure — undersøgelseskomitéens rapport — forkert definition af psykisk chikane — afgørelse truffet af præsidenten for EIB om ikke at imødekomme klagen — annulation — erstatningssøgsmål«

Angående: Søgsmål anlagt i medfør af artikel 270 TEUF, hvorunder Carlo De Nicola i det væsentlige har nedlagt påstand dels om annulation af afgørelsen af 29. april 2013, hvorved præsidenten for Den Europæiske Investeringsbank (EIB eller herefter »Banken«) afslog hans klage over psykisk chikane, dels om, at EIB tilpligtes at erstatte de tab, som han mener at have lidt som følge af den nævnte chikane.

Udfald: Afgørelsen af 29. april 2013, hvorved præsidenten for Den Europæiske Investeringsbank afslog Carlo De Nicolas klage over psykisk chikane, annulleres. I øvrigt frifindes EIB. EIB bærer sine egne omkostninger og betaler de af Carlo De Nicola afholdte omkostninger.

Sammendrag

1. *Tjenestemandssager — Den Europæiske Investeringsbanks ansatte — akt, der indeholder et klagepunkt — begreb — forberedende akt — udtalelse fra undersøgelsesudvalget på området for chikane (Adfærdskodeksen for ansatte i Den Europæiske Investeringsbank, art. 3.6; Den Europæiske Investeringsbanks politik for værdighed på arbejdspladsen, punkt 5.5)*

2. *Tjenestemænd — Den Europæiske Investeringsbanks ansatte — intern undersøgelse vedrørende påstået psykisk chikane — udtalelse fra undersøgelsesudvalget behæftet med uregelmæssigheder — manglende overholdelse af den definition af chikane, der er fastsat i Bankens interne retningslinjer — krav om, at chikanøren har haft ildesindet hensigt — ikke tilladt (Adfærdskodeksen for ansatte i Den Europæiske Investeringsbank, art. 3.6.1; Den Europæiske Investeringsbanks politik for værdighed på arbejdspladsen, art. 2.1)*

1. Kun de foranstaltninger, der har retligt bindende virkninger, som kan berøre sagsøgerens interesser direkte og umiddelbart gennem en væsentlig ændring af hans retsstilling, udgør akter, der indeholder et klagepunkt. Når der er tale om retsakter eller afgørelser, hvis tilblivelse omfatter flere stadier, navnlig sådanne, som afslutter en intern procedure, er det i princippet kun foranstaltninger, som definitivt fastlægger administrationens standpunkt som afslutning på denne procedure, der udgør retsakter, der kan anfægtes, i modsætning til foreløbige foranstaltninger, der har til formål at forberede den endelige

afgørelse. Akter, der er forberedende i forhold til en afgørelse, er ikke bebyrdende, og det er først i forbindelse med en sag anlagt til prøvelse af den afgørelse, der træffes som afslutning på proceduren, at en sagsøger kan gøre gældende, at de forudgående akter, der er snævert forbundne med afgørelsen, er retsstridige.

Da udtalelsen fra Den Europæiske Investeringsbanks undersøgelsesudvalg følgelig ikke er en retsakt, der som sådan kan anfægtes, skal en påstand om annullation af denne forkastes.

Til gengæld kan ulovligheden af udtalelsen fra det nævnte undersøgelsesudvalg påberåbes til støtte for en påstand om annullation af den endelige afgørelse, som træffes af præsidenten for Den Europæiske Investeringsbank. Det følger nemlig af de interne bestemmelser benævnt »Politik for værdighed på arbejdspladsen«, som er vedtaget af Den Europæiske Investeringsbank og omhandlet i artikel 3.6 i Bankens adfærdskodeks, at udtalelsen fra undersøgelsesudvalget udgør en væsentlig formalitet, hvis manglende overholdelse som følge af materielle eller processuelle uregelmæssigheder, som eventuelt er begået i forbindelse med dens udarbejdelse, udgør en fejl, som gør den endelige afgørelse, der træffes af Bankens præsident netop på grundlag af nævnte udtalelse, ulovlig.

(jf. præmis 44-46)

Henvisning til:

Personaleretten: dom af 11. november 2014, De Nicola mod EIB, F-52/11, EU:F:2014:243, præmis 144 og 145

2. I henhold til artikel 3.6.1 i Den Europæiske Investeringsbanks adfærdskodeks er psykisk chikane defineret som en gentagelse, over en ret lang periode, af fjendtlige eller malplacerede ord, adfærd eller handlinger udtrykt eller udvist af en eller flere ansatte over for en anden ansat. I Bankens politik for værdighed på arbejdspladsen præciseres, at den omstændighed, at den pågældende adfærd er forsætlig eller ej, ikke er relevant. Det afgørende princip er, at chikanen og intimideringen er en uønsket og uacceptabel adfærd, som udgør et angreb på den persons selvværd og selvtillid, som er genstand for adfærden.

Det følger heraf, at der i forhold til Bankens interne bestemmelser foreligger psykisk chikane, som giver anledning til en pligt til bistand fra Bankens side, når chikanørens ord, adfærd eller handlinger objektivt, og således ved deres indhold, har medført et angreb på den persons selvværd og selvtillid, som har været genstand for adfærden i Banken, uden at det er nødvendigt at godtgøre, om der foreligger et forsætligt element hos chikanøren.

En udtalelse fra undersøgelsesudvalget vedrørende psykisk chikane, som kræver, at en adfærd er forsætlig for at udgøre psykisk chikane, er ikke i overensstemmelse med disse bindende interne bestemmelser.

(jf. præmis 50, 51 og 53)

Henvisning til:

Personaleretten: dom af 11. november 2014, De Nicola mod EIB, F-52/11, EU:F:2014:243, præmis 154